

Sygn. akt: I C 987/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko J. D., T. B.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych J. D. i T. B. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 4.270,82 (cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt i 82/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości 7% w stosunku rocznym za okres od 23.09.2017r. do dnia zapłaty;

II. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 1.017,00 (jeden tysiąc siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu .

Sygn. akt I C 987/18

UZASADNIENIE

Powód Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych T. B. i J. D. kwoty 4 270,82 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23.09.2017r. do dnia zapłaty oraz obciążenie ich kosztami procesu. Podniósł, że żądanie pozwu wynika z art. 110 ust. 1 ustawy z 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...). Podniósł, że na podstawie art. 98 ust. 1 tej ustawy wypłacił odszkodowanie na rzecz poszkodowanego za szkodę spowodowaną przez pozwanego T. B. nieubezpieczonym pojazdem m-ki R. nr rej. (...), którego posiadaczem w dacie zdarzenia był J. D.. Szkoła powstała na skutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 27.04.2016r. o godz. 12.30 w G.. Sprawca zdarzenia potwierdził fakt spowodowania kolizji i jej skutki.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16.07.2018r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany J. D. wystąpił ze sprzeciwem od tego nakazu zapłaty. Podniósł nieistnienie zobowiązania, brak legitymacji biernej po stronie pozwanego, nieudowodnienie roszczenia i brak podstaw faktycznych do żądania zapłaty. Na tej podstawie wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, że roszczenie powoda odnoszące się do jego osoby jest bezpodstawne i powinno ulec przedawnieniu. Wskazał, że w 2017r. dokonał spłaty wszelkich zobowiązań względem (...) w W., co potwierdza zaświadczenie organu egzekucyjnego - Naczelnika Urzędu Skarbowego w K., który zakończył

wobec niego postępowanie egzekucyjne. Dalej wskazał, że użytkownikiem pojazdu w chwili zdarzenia był T. B., który był świadomy, że pojazd nie posiadał ubezpieczenia OC i jest odpowiedzialny w sposób faktyczny za zdarzenie. Podniósł także, że nie zostały przedłożone żadne dokumenty potwierdzające wysokość szkody. Wskazał, że w chwili zdarzenia nie był świadomy, że T. B. porusza się pojazdem w chwili kiedy pojazd nie był ubezpieczony. Podniósł, że brak jest winy po jego stronie w spowodowaniu wypadku jak i nieubezpieczeniu pojazdu, którym poruszał się T. B..

Na skutek wniesienia sprzeciwu Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał sprawę w całości do przyznania Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie, stwierdzać postanowieniem z dnia 29.08.2018r., iż nakaz zapłaty utracił moc w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27.04.2016r. w G. na ul. (...), prowadząc samochód R. (...) nr rej. (...), spowodował kolizję z pojazdem T. (...) nr rej. (...) wskutek niezachowania należytej ostrożności przy zmianie pasa ruchu. Na skutek zdarzenia w pojeździe T. (...) uszkodzeniu – wgnieceniu i otarciu - uległy lewy błotnik oraz zderzak. Po zdarzeniu T. B. sporządził oświadczenia, w którym potwierdził fakt spowodowania kolizji.

(d.: bezsporne, oświadczenie T. B. – k. 29)

W dacie zdarzenia samochód R. (...) nr rej. (...) nie posiadał ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

(d.: bezsporne, informacja (...) S.A. – k. 30, 32, informacja (...) S.A. – k. 31, 33)

Z tytułu szkody (...) wypłacił odszkodowanie w łącznej kwocie 4 270,82 zł, z czego 3 935,82 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu oraz kwotę 335,00 zł tytułem kosztów likwidacji szkody przez P..

(d.: decyzja (...) k. 36, rachunek – k. 46-51, wyciąg z rachunku – k. 53)

Posiadaczem i właścicielem pojazdu R. (...) nr rej. (...) od dnia 21.01.2013r. do chwili obecnej jest J. D..

(d.: informacja Starostwa Powiatowego w K. – k. 97)

W związku z nie zawarciem umowy ubezpieczenia na J. D. została nałożona opłata za niezawarcie umowy ubezpieczenia OC w wysokości 3700,00 zł oraz koszty upomnienia w wysokości 11,60 zł. Kwota ta w całości została wyegzekwowana przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. w dniu 02.10.2017r.

(d.: informacja Naczelnika US K. – k. 99, informacja (...) i tytuł wykonawczy – k. 104-106)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był pomiędzy stronami bezsporny. Został ustalony na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda, które nie były kwestionowane przez pozwanych. Ponadto dokumentów urzędowych (informacji Starostwa Powiatowego i Naczelnika US), których prawdziwość nie budzi wątpliwości.

Roszczenie powoda jest zasadne w całości.

Stosownie do art. 98 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t.: Dz.U. z 2018r., poz. 473 ze zm.), do zadań Funduszu należy zaspokajanie roszczeń z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych za szkody na osobie, w mieniu, w mieniu i na osobie, gdy posiadacz zidentyfikowanego pojazdu mechanicznego, którego ruchem szkodę tę wyrządono, nie był ubezpieczony obowiązkowym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Stosownie do powyższego, powód zaspokoił roszczenia odszkodowawcze poszkodowanych w wyniku zdarzenia spowodowanego przez T. B. dnia 27.04.2016r. w (...).

Natomiast zgodnie z art. 110 ust. 1 powołanej ustawy, z chwilą wypłaty przez Fundusz odszkodowania, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 1 pkt 3 i ust. 1a, sprawca szkody i osoba, która nie dopełniła obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w art. 4 pkt 1 i 2, są obowiązani do zwrotu Funduszowi spełnionego świadczenia i poniesionych kosztów.

Sprawcą szkody był T. B.. Z kolei posiadaczem pojazdu w chwili zdarzenia powodującego szkodę oraz w chwili obecnej jest pozwany J. D..

Zgodnie z art. 23 ust. 1 i 1a ustawy, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu oraz obowiązany jest posiadać ochronę ubezpieczeniową przez cały okres, w którym pojazd jest zarejestrowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jest poza sporem, że obowiązku tego J. D. nie dopełnił.

Mając na uwadze powyższe należy zatem stwierdzić, iż obydwaj pozwani ponoszą odpowiedzialność wobec powoda, stosownie do powołanego art. 110 ust. 1 ustawy. Zgodnie z art. 441§1 k.c. ich odpowiedzialność jest solidarna.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego J. D. zaspokojenia roszczeń Funduszu, należy wskazać, iż odpowiedzialność, którą ponosi wraz z pozwanym T. B. na podstawie art. 110 ust. 1 ustawy jest odpowiedzialnością odrębną od odpowiedzialności z tytułu opłaty za nie dopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego. Stosownie do art. 88 ust. 1 ustawy osoba, która obciąża obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego jest obowiązana wnieść opłatę, której wysokość w przypadku samochodów osobowych stanowi równowartość dwukrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę. Opłata ta jest niezależna od odpowiedzialności wynikającej z art. 110 ust. 1 ustawy, w szczególności nie uchyla obowiązku wynikającego tego przepisu. Obowiązek poniesienia opłaty (czyli ustawowej kary) wynika z faktu nie zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego i jest niezależny od obowiązku zwrotu (...) wypłaconego przez ten podmiot odszkodowania oraz zwrotu poniesionych kosztów. Tym samym fakt wyegzekwowania przez Naczelnika Urzędu Skarbowego od pozwanego J. D. opłaty za nie zawarcie umowy ubezpieczenia pozostaje bez wpływu na zasadność roszczenia zgłoszonego w tej sprawie.

W ocenie Sądu, na podstawie przedłożonych przez powoda dokumentów, nie budzi wątpliwości wysokość odszkodowania wypłaconego przez powoda oraz poniesionych przez niego kosztów likwidacji szkody.

Bezasadny jest także podniesiony w sprzeciwie przez pozwanego J. D. zarzut przedawnienia roszczenia. Zgodnie z art. 110 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, roszczenia Funduszu wynikające z art. 110 ust. 1 ulegają przedawnieniu na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym, nie wcześniej jednak niż z upływem 3 lat od dnia spełnienia przez Fundusz świadczenia. Mając na uwadze, iż Fundusz dokonał wypłaty świadczeń w dniach 08.09.2016r. oraz 12.07.2016r., należy stwierdzić, iż termin przedawnienia roszczeń powoda do dnia wniesienia pozwu (24.05.2018r.) nie upłynął. Natomiast skutek wniesienia pozwu bieg terminu przedawnienia został przerwany.

Żądanie zapłaty odsetek od dochodzonej przez powoda kwoty znajduje oparcie w art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 476 k.c.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Z kolei mając na uwadze, iż wydany w sprawie nakaz zapłaty utracił moc w całości, a pozwany T. B. pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie złożył odpowiedzi na pozew, nie zajął w sprawie żadnego stanowiska i nie stawiał się na rozprawie, Sąd wydał co do niego wyrok zaoczny, stosownie do art. 339§1 k.p.c. (co skutkuje również obowiązkiem doręczenia wyroku stronom zgodnie z art. 343 k.p.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c. stosownie do wyniku procesu. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.).